

SEMĂNĂTORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Schimbarea numelui 1 Decembrie

de Eug. Răducu

Ministerul școlilor se va numi Ministerul Educației Naționale în loc de Ministerul Instrucțiunii publice.

Măcar acum să se înțeleagă de toți că școala trebuie să facă educație și educație, apoi instrucție.

O educație fără instrucție am avut și a fost de mare folos organizării populare și țării. Așa era în vechime. Mama își creștea copilul în căminul curat al familiei; tatăl îi povestea în noaptea actele sale de bărbăție din timpul zilei; iar tradiția cu datinele sale inviolabile făcea caracterele neamului.

Modernismul a instruit. A instruit într-atâta că n'a mai lăsat timp pentru educație. Prin instrucție am cunoscut tot felul de operațiuni, tot felul de limbi, tot felul de oameni, tot felul de producțiuni. Paralel cu asemenea cunoașteri s'au dezvoltat și atâtea subtilități sufletești pe care organizarea vieții nu le mai poate mulțumi niciodată.

Dacă s'a adunat în conștiință un tezaur necesar traiului, apoi în suflete se frământă de o sută de ori mai multe aspirații și tendințe care înfășură ființa mănând-o la imposibilități și aventură.

Din aceste stări dezvoltate fatal într-o atmosferă de cultură, tendința educativă este o condiție poruncitoare pentru trăinicia organizărilor sociale.

Nu-i o glumă instrucția.

Ea e o așțare spirituală, căreia nefăcându-i-se deprinderea măsurii, se duce depășind în timp și spațiu specificul moral și util care-o încadrează în ansamblul social.

Să privim o ceată de școlari. Dela prima vedere simți puterea educativă care le-a străbătut în suflet. Într-o clasă de copii sfoși, educatorul e o autoritate brutală; o clasă cu trupuri înțepenite e o maltratare intelectuală; o clasă plină de foșnet în timpul lecțiunii e o absență în datorie. O neatenție a majorității din clasă e o absențare completă dela ocupație.

Și invers.

La o lecție dintr-o sală cu 2 clase: în predare copiii sunt

numai ochi scânteetori; cel din altă clasă stăruie cu înverșunare să-și sfârșească lucrul comandat. Au plecat afară. În rînd sau fără rînd merg într-o măsură, vorbind, rîzînd sau chiar strigînd. Jocurile sunt fără accidente și scandaluri reclamate.

Iată o clasă educată.

La această ajungem prin minunația metodă a străjerilor în care se amestecă conducerea de sine, conducerea de grup și morala în acțiune.

Inspecția unei clase trebuie să facă investigație în direcția educativă pe care s'o noteze în prim plan, îngredînd totul în jurul deprinderilor constatate. Altfel tabla înmulțirii sfîrșește a înmulți defectele unui neam al cărui suflet a fost alterat de instrucție.

Nu știm în ce măsură familia va fi rechemată la îndatorirea sa educatoare.

Societatea cuprinsă de un vîlmășag de greutate nu mai poate forma decât suflete șirete cu care lumea confundă totdeauna inteligența.

Diferitele societăți educative vorbesc sublim despre principiile educative fără ca să le practice vreodată.

Școala primară care lucrează cu vîrstele în formație trebuie să facă educațiune intensă în practica virtuților alese, spre a izbândi la răspîntiile naționale.

Școala de toate gradele — prin factorii săi de conducere, mână în mână dela cei mari până la cei mai umili — este chemată să facă transfuziunea și transformarea metodelor de viață a elementelor sociale cari ne compun grupul național.

Atunci schimbarea numelui Ministerului școlilor va răspunde la numele de Ministerul Educației Naționale.

— OXXO —

INTELEPCIUNE VECHĂ

Nu-i destul să ierți, trebuie să și iubești pe cei cari ți-au greșit.

Marcu Aureliu

Măhnirea și somnul nu sunt camarazi de pat.

Alphonse Daudet

Invidia atacă până și pe cei mai nobili oameni căci vîntul suflă și pe cele mai înalte piscuri.

Ovidiu

La 1 Decembrie se aniversază 20 de ani dela intrarea noastră în războiul întregirii Neamului, 18 ani dela unirea Ardealului cu România și intrarea armatelor unite (române, franceze și engleze) în București în frunte cu Marele Rege Ferdinand I-ii.

În această zi în cimitirile de onoare se vor înălța rugăciuni către Cel Atotputernic drept mulțumire pentru izbînda din războiul cel mare și drept recunoștință pentru ce-i ce și-au vărsat sîngele apărîndu-și glia strămoșească.

La această sărbătoare au fost invitate și două state amice: Jugo-Slavia și Cehoslovacia, care au primit să participe la această marea sărbătoare a Neamului nostru.

Cu acest prilej Liga antirevizionistă organizează manifestații și serbări pe întreg cuprînsul pămîntului românesc.

Dușmanii caută pe toate căile să ne știrbească hotarele, întregite cu multe jertfe și sacrificii omenești. Acest lucru se constată din acțiunile celor ce ne vor răul și din strigătele lor de revizuirea hotarelor.

Drept răspuns celor ce vor revizuire de hotare a luat ființă la noi Liga antirevizionistă, opera marelui român Stelian Popescu.

Purtînd drept deviză lozincă „Nici-o brazdă”, Liga antirevizionistă e chemată să demonstreze revizionistilor că pămîntul ce-l cer, nu e al lor; este al nostru și-l avem moștenire dela strămoși.

În jurul Ligii s'au grupat toți românii adevărați, toți aceia care vor binele acestei țări, greu încercată dealungul secolelor.

Anul acesta Liga antirevizionistă va cinsti cum se cuvine ziua de 1 Decembrie, care poate fi numită pe drept „Ziua neamului”.

La 1 Decembrie se vor înălța rugăciuni către Ocrotitorul Suprem ca să ne apere de răutatea vrășmașilor și mai ales să ne învrednicească să ne putem apăra cu demnitate pămîntul nostru scump.

La 1 Decembrie, copii, ti-

neri și bătrîni, bărbați și femei, vor participa cu toții la serbarea neamului spre a cere ajutorul lui Dumnezeu pentru apărarea scumpei noastre țări și pentru a striga ca să audă toți revizionistii: „Nu vom ceda nici-o brazdă”.

„Să știe toți că un popor nu moare

Cînd veacuri a luptat necontentit...”

Să știe toți că „nu cedăm nicio brazdă”. Mai bine cîdem pe baricade pînă la unul dar nu cedăm nimic. Vom ști să răspundem cum se cuvine celor ce vor vr'o bucată din pămîntul nostru. Vom ști să păstrăm moștenirea strămoșească ca s'o lăsăm urmașilor neștirbită.

Romîni din toate unghiurile Țării, adunați-vă cu toții la 1 Decembrie sub faldurile tricolorului nostru drag să prăznuim cu cinste „Ziua Neamului”. E o zi sfîntă, zi de afirmare romînească, zi de mîndrie națională; zi de cinstire a trecutului, consolidare a prezentului și de încredere în viitor. Atunci să cîntăm cu toții din munți și din cîmpii.

„Înțelegeți neamuri și vă plecați

Căci cu noi este Dumnezeu”.

I. Lupu-Rîjlețu

— OXXO —

Maxime și cugetări

Este mai ușor să faci din cînd în cînd un mare bine decât să nu faci niciodată un rău; să faci câteodată să rădă decât să nu faci niciodată să plîngă.

Maeterlinck

Să-ți păstrezi pentru bătrînețe amintirea unei vieți frumoase.

Cicerone

Cea mai bună filozofie este cea care muncește tăcută un colț de ogor.

N. Iorga

Iubirea e vrednică de numele ei numai atunci cînd e un sacrificiu permanent.

Tolstoi

Mijlocul cel dintîi pentru a-ți da seamă despre ființa unui om răspunde la întrebarea: În ce direcții se mișcă lucrarea sa sufletească?

Titu Maiorescu

— OXXO —

Conceptiunea și justificarea metodei Decroly

Ca să-și închege în linii bine definite realizarea practică a metodei sale, Decroly pornește tot dela interesul copilului, cu deosebirea însă, că în timp ce Herbart caută materia care să-i desvolte copilului anumite interese, Decroly caută mai întâi interesele și nevoile vitale ale copilului aducându-le în față viața cerută de ele.

Deci pe când Herbart își creează instrumentul — *obiect de învățământ* — ca să desvolte în copil *interesul voit de pedagog*, Decroly ia *viața așa cum este* și din ea face o răsadniță în care *seamă interese și trebuințe* de ale copilului așa cum le are el *dela natură*.

Dar după cum unei plante nu îi este prielnic pentru desvoltare, ori ce fel de pământ, ci un anumit fel de pământ tot așa unei trebuințe sau unui interes de al copilului spre a se desvolta îi trebuie un anumit fel de a fi al vieții. Și atunci în mod logic eu trebuie — zice Decroly — să intru în lumea intereselor celor mai vitale ale copilului și, să le grupez în pâlcuri, pâlcuri după condițiile pe care le cer ele dela viața spre a se desvolta, iar viața la rândul său s'o parcelez în tarlale care ar conține în natura lor organică, seva cea mai necesară pentru satisfacerea fiecărei categorii de interese și trebuinți.

Deoparte deci stabilirea *centrelor de interes* — dealtă parte *viața adecvată prin natura sa organică* fiecărui centru de interes.

Deci cu primul pas pe care-l face, Decroly se îndreaptă către două ținte: *copil și mediu* asupra cărora întreprinde aceeași acțiune — *o grupare* — a intereselor copilului, în centre de interes, și a faptelor și obiectelor din mediu, în așa fel: ca grupele de fapte și obiecte ale mediului să poată deservi în modul cel mai optim centrele de interes.

Cunoscând ce are să facă, Decroly nu ezită o clipă să se apuce de lucru. *Raportându-se la copil* el stabilește că ființa omenească are patru nevoi principale care determină și condiționează atât activitatea cât și existența omului.

1) Nevoia de hrană cu aditivele — respirația și curățenia.
2) Nevoia de a preîntâmpina intemperiiile naturii care acționează defavorabil asupra sa.
3) Nevoia de a se apăra de pericole și dușmanii.

4) Nevoia de progres spre mai bine prin muncă, de care se leagă trebuința de lumină și repaus.

Raportându-se la mediul care contribuie la satisfacerea acestor nevoi, Decroly face următoarea clasificare:

1) Mediul uman cu cei trei factori ai sa-i: familia, școala și societatea.

2) Mediul viu cu animale și vegetale.

3) Mediul fără viață în care se înglobează stelele și soarele.

Acest mediu este acela care plămădește sufletul copilului cu toate influențele sale, creînd acel individ cu un anumit fel de a cunoaște, de a simți și de a voi, sufletește și tot acest mediu este

acela care favorizează sau periclitează existența fizică a omului.

Mediul acționează favorabil sau defavorabil asupra individului, iar individul *se apropie sau reacționează* după cum acționează mediul.

Se apropie față de acțiunea favorabilă a mediului, reacționează față de acțiunea defavorabilă a aceluiaș mediu.

Dar pentru ca copilul să-și dea seama când să se apropie și când să reacționeze apoi trebuie să ia cunoștință că eul său are două substraturi: fizicul și sufletul, că substratul fizic e în dependență de lumea organică și anorganică a naturii, iar sufletul este în dependență de gândirea și felul de a exista al societății — dependență permanentă zisă fără greș chiar nevoie.

Și atunci însăși interesul de a trăi, conduce pe copil să vadă ce face mediul natural pentru el în bine și în rău și ce face în acelaș timp societatea în favoarea sau defavoarea sa, iar pentru a cunoaște toate acestea se va începe studierea *faptelor, lucrurilor și ființelor* ce se încadrează în cele trei aspecte ale mediului uman — viu și fără viață privindu-le printr'un triplu aspect:

1) Avantaje și mijloace de a le folosi.

2) Desavantaje și mijloace de a le respinge.

3) Concluziuni practice asupra comportării individului pentru binele său și al societății.

Deci Decroly lasă viața așa cum este fiindcă așa o va trăi individul cum există în realitate nu împărțită în aritmetică, geografie, istorie, chimie, fizică, etc. iar pe copil îl determină s'o studieze pentru a o exploata în folosul existenței și progresului său cât și al societății omenești din care face parte. *Intr'un cuvânt iată reacțiunea lui Decroly față de obiecte de învățământ.*

b) Mergem către a doua chestiune: *reacțiunea contra treptelor formale.*

Decroly se întreabă, dar și răspunde, cum putem cunoaște mediul adică faptele, ființele și lucrurile?

1) *Direct* prin simțuri și experiențe imediate.

2) *Indirect*:

a) Prin amintire personală.

b) Prin documente ce vorbesc de fenomene, lucruri și ființe, ce nu ne sunt imediat accesibile nici simțurilor nici experiențelor.

c) Prin documente ce se referă la fenomene din trecut.

Dacă astfel se cunoaște mediul, ce va trebui să facă copilul?

1) *Să observe și să asocieze în timp și spațiu* spre a ajunge la idei generale.

2) *Să traducă concret și abstract idelle generale* — deci să lucreze și să exprime concluziunile generale.

Ce înseamnă a observa:

1) A lua cunoștință în mod general de un fapt.

2) A-i determina dimensiunile și rațiunea lor.

3) A-i cunoaște foloasele.

4) Ce convingeri are colectivitatea de acest fapt și ce forme

de vorbire îmbracă în vocabularul său.

5) Ce grade de existență poate avea acest fapt, ca mărime, intensitate, formă; etc.

A asocia în timp înseamnă a cunoaște acest fapt dealungul timpurilor.

A asocia în spațiu — a fi da seama cum se prezintă acest fapt în cercuri din ce în ce mai largi — în localitate, regiune, țară, alte țări, etc.

Cum e văzut acest fapt din punct de vedere moral acum și cum a fost văzut în trecut.

Fiecare punct al observării constituie o lecție, fiecare fel de asociere altă lecție și fiecare fel de traducere în fapt (concret, prin modelaje, desen, tăcturi) (iar abstract prin scrieri, convirbri, lectură) alete lecții.

Deci vom avea *lecții de observare, de asociere și de traducere în fapt. Fiecare lecție* cuprinde următoarele puncte:

Noțiunea — Se fac constatări generale asupra centrului de interes.

Prezentare, procedeu — se fac experiențe, discuții, cercetări ce vizază amănuntele.

Vizite — spre a se căpăta convingeri reale.

Activitatea elevilor — la școala și acasă.

Exerciții mecanice — repetiții, colecțiuni, etc.

Deci într'o lecție Decroly vrea să ocupe pe copil în continuu — îl pune să constate, să facă experiențe și cercetări, să viziteze, să pună mâna la contribuție spre a modela ceea ce înseamnă cu totul altceva decât metoda treptelor formale unde vorba rămâne pe prim plan.

Aceasta, este a doua reacțiune a sa — la care se mai adaugă *centrele ocazionale*: adică de a ne folosi și de un timp potrivit în tratarea subiectelor din lecțiuni — fiindcă e mai bine a trata despre flori Primăvara decât Iarna, etc.

Cât privește scris — cititul

Decroly întrebuințează metoda *ideo-vizuală* cu care vom face cunoștință cu altă ocazie.

Nu putem termina expunerea concepției decrolyene până nu vom arăta ce trebuie să fie și școala, învățătorul dar mai ales programa potrivit aceste concepții.

Școala să dea educație generală și să pregătească pentru viața socială actuală, să fie așezată într'un mediu unde copilul poate lua contact direct cu toate manifestările vieții de orice fel. Clasele să fie formate din individualități cât mai omogene și dintr'un număr cât mai restrâns de copii, netrecând de 20-25, vorbind de copii normali. În clasă copilul să găsească atelier de lucru, laborator de experiență și muzeu de colecțiuni.

Învățătorul în loc de a vorbi să știe să organizeze și să conducă energia copiilor nu așa cum arată *programa de acum*, care, nu face decât o legătură foarte mică între diferite activități ale copilului; care cuprinde multă materia de predat, dar prea puțină cerută de interesele fundamentale ale copilului; care prezintă copilului materii ce depășesc capacitatea sa de asimilare, care nu determină pe copil la o activitate spontană; care favorizează tot ce se poate învăța prin vorbe, neglijând ceace se poate asimila cu mult mai bine lucrând, ci organizând și conducând aceste energii după o altă programă care să facă pe copil să se cunoască pe sine — să-și cunoască nevoile sale, aspirațiunile, scopurile sale și idealul său — să cunoască în acelaș timp cum poate influența mediul natural și uman pentru a vedea cum își poate satisface nevoile, cum poate să-și urmărească aspirațiunile, să-și ajungă scopurile și să-și realizeze idealul său.

Sensul unei astfel de programe este însăși justificarea concepției decrolyene.

Gh. Gh. Amzăroiu-Muscel

—XOOX—

Lichidarea impozitelor restante

S'a admis ca plata lor să se facă și prin asociație de contribuabili

În vederea lichidării debitelor restante, în conformitate cu prevederile legii arieratelor din 1 Aprilie 1936, ministerul de finanțe pentru a înlesni aplicarea legii și a veni în acelaș timp și în ajutorul micilor contribuabili, a admis ca mai mulți contribuabili să se asocieze între ei și să-și plătească impozitele lor cu un singur bon de impozit sau titlu de rentă 3 la sută 1935.

Pentru aplicarea acestei dispozițiuni, cât mai larg posibil, ministerul a dispus ca administrațiile financiare să dea ordin percepțiilor de circumscripție și agenților de urmărire, să aducă aceasta la cunoștința contribuabililor prin afișe sau cu ocazia solicitării impozitelor, arătându-le avantajele ce decurg din această aprobare și îndemnându-i să-și achite impozitele restante.

Asocierea aceasta poate merge până la plata restanțelor locuitorilor unei întregi comune cu un singur bon sau titlu de rentă.

Contribuabili cari vorse să-și

achite restanțele în acest mod vor depune declarații individuale în cari vor specifica numărul și seria titlului sau bonului ce prezintă în plată, scadența primului cupon nedetașat, precum și numele celorlați asociați cari iau parte la valoarea bonului sau titlului.

Pentru impozitele achitate se va libera fiecărui contribuabil în parte, chitanță separată, în care se va menționa numărul și valoarea bonului sau titlului în contul căruia s'a emis acea chitanță.

Intrucât, în conformitate cu dispozițiunile ordinului circular Nr. 121168/1936, impozitele restante datorate Statului, precum și aditivele și drumurile aferente, se pot încasa sub un singur titlu de rentă sau bon de impozite, veți aplica această dispozițiune, în limită posibilităților și la plățile colective.

—XOOX—

Citiți și răspândiți
Ziarul „Semănătorul”

Doctrină străjerească

O reformă nouă, o viață nouă, altoită însă de tradiționalismul nostru românesc, ne chiamă să ne ocupăm locul în concertul statelor ce se trezesc cu un ceas mai de vreme! Străjerismul este glasul vremii! Ne stau ca exemplu, vecinii: Organizațiile tineretului Hitlerist, Pionierii roșii, Socolii Cehoslovaci și mai ales Italia, care, nemai putându-și cuprinde și hrăni fiii, își trimite soldatul său — rezultat al puilului de Balila de acum 15 ani — să lupte cu intemperii și cu o lume întreagă, pentru ca să răpună, într-o jumătate de an, o țară de 3 ori mai mare ca a sa.

O reformă cere însă întotdeauna: 1) un om, 2) o idee și 3) un program.

Străjerismul împlinește cu prisosință aceste trei puncte, așa că putem declara cu mult optimism că suntem în așteptarea roadelor.

1) Omul — spre mândria noastră — este însăși Monarhul.

2) Ideea s'a creat din vizarea alunecării tineretului pe drumuri lăturalnice, purtat de curentele extremiste, iar 3) Programul este foarte vast, însă sintetic și frumos exprimat în deviza străjerului: „Credință și muncă, pentru Țară și Rege“. Muncă cu gândul c'ar trebui să trăim în veci și credință cu gândul că ne-așteaptă moartea azi. Prin programul străjeresc se urmărește renașterea în tineret a gloriei străbune prin reînvierea virtuților rasei. O. E. T. R — ul își întinde aripa sa ocrotitoare peste toate organizațiile tinerești, dându-le o educație militară colectivă, pentru maximum de aport social și avânt național.

Este instituția creată pe lângă Ministerul Instrucțiunii, cu menirea de a completa și - mai ales — să unifice acțiunea școlii asupra tineretului. Străjeria întărește ceace făcea școala până acum și unifică ceace nu făcea; centralizează în doctrină, și descentralizează după nevoi, pe locul unde te găsești.

În mare, programul străjeresc prezintă trei laturi:

1) Formarea unității de acțiune gândire și simțire a întregului, tineret.

2) Regenerarea fizică a neamului prin tineretul ce se ridică și

3) Ridicarea satului prin influența copilului în familie.

Și-acum câteva cuvinte despre fiecare latură:

1) Programul străjeresc, unic și transmis prin aceleași centre de îndrumare și perfecționare străjerească este secretul de recunoaștere al românului dobrogean cu transilvăneanul, bucovineanul, basarabeanul ori regăteanul. Se ajunsese în ultimul timp la o exagerare a drepturilor individuale. Se impune azi ca o reacțiune — adâncirea mijloacelor de trai comun, vizând ca scop suprem: Țara și Regele.

1) Pentru regenerarea fizică a neamului, voi, aminti numai că pe suprafața plămânilor se primenește sângele de 2 ori pe minut.

Înțelegem de aci, că toată grija noastră să fie ca perseverent și zilnic, să regenerăm fizicește copilul prin cel puțin — 20 minute de gimnastică străjerească zilnică.

3) Pentru ridicarea satului, până acum n'am dat decât sfaturi.

Pornim azi la lucru fără vorbe, prin copilul străjer, ce va planta un pom, va îngriji o grădină de flori, un cimitir, un șant, ori un pod și va sta exemplu viu familiei sale și satului întreg.

Cu nădejdi mari pornim la viața cea nouă, căci:

„Viitor de aur Țara noastră are
Și prevăd prin veacuri a ei
Înălțare.

Eugen Luculescu inv.
Terscondu—Callacra
—x00x—

EPIGRAMA

Unui coleg fericit
în căsnicie

I

De cinci ani te-ai însurat
Și trăești, ca în... Banat.
Traiul însă, cin'ți-l știe,
E curat..... menajerie.

II

Aceluiaș

De te simți... legat,
Te rog fii discret.
Eu însă regret
Că-i..... adevărat.

III

Mie

N'am știut nici cum
Că-s născut poet,
Nu-mi scuișcam acum
Plămâni din piept
Poate ajungem Doamne,
Vre-un om de valoare,
Ca să fac..... „ghiseft“
Nu să mor de... foame

Ion Burcea
inv.—Vasileva

Biseriicuță veche... 1)

Biseriicuță veche, de pe pustiu tâșșan,
Te-am cunoscut, pe vremuri, în sărbători senine,
Cu flori și voe bună, când măndreptam spre tine —
De-atuncia, tot mai tristă îmi pari din an în an...

Aci venea, odată, tot satul să se'nchine,
Cu umilință'n vorbe și gesturi măsurate,
Ca Domnu'n cer să-i erte de ori și ce păcate
Și să-i îndrepte'n gânduri deapururi spre mai bine.

Eu tresăream de jalea clopotelor tale
Și mă rugam fierbinte, cu fruntea la pământ;
Căci așteptam s'apară deasupra Duhul Sfânt,
Strângându-ne cu grijă sub aripile Sale...

Iar când bătrânul preot slujia, cântând alene,
Cântarea lui, în mine prindea să se strecoare,
Îmi pătrundea în suflet, încet, o'nfiorare
Și lacrimile calde îmi tremurau în gene.

Biseriicuță veche, azi clopotele tale
Aceeș veste sună, strigată de — demult...
Eu în genunchi și-acuma și vreau să le ascult,
Dar nu mă mai cuprinde, vrăjind, sublima jale!

Am hoinărit în lume și cărți am tot citit,
Să aflu de tot felul și n'am aflat nimic:
Cu cât mă'nalț cu mintea, îmi pare că-s mai mic
Și-mi duc stingher viața, mereu nemulțumit...

Pe căi pustii cu vânturi și bice reci de ploae,
M'am îndârjit lumina s'o urmăresc avid,
Lui Dumnezeu în față să-l pot rânji perfid —
Dar, clipă după clipă, puterile-mi se'moae...

Am scăpătat întruna, mai trist și mai firav —
Și-am revenit la tine, pios, ca mai'nainte,
Să bat mătâni aspre, șoptind o răgămintă:
... Indură-Te, Părinte, de sufletu-mi bolnav!

Al. C. Aldea

1) Poezia aceasta s'a mai publicat în „Semănătorul“ (în 1931, intitulată „Biserica-mi natală“); însă acum are forma definitivă.

Gameni cari au fost

Un monument lui Mihail Kogălniceanu

De curînd s'a desvelit la București monumentul lui Mihail Kogălniceanu.

La această solemnitate au participat toate elitele noastre, în semn de recunoștință pentru acela care a fost îndrumătorul culturii și vieții românești între 1840—1870.

I s'a ridicat un monument în piața Kogălniceanu, în capitala țării, de care se leagă multe din înjăptuirile marelui om de stat. I s'a cioplit în piatră chipul, ca să rămînă mărturie generațiilor viitoare, cît timp va dăinui neamul românesc. E o frumoasă recunoștință pentru acela care a avut parte activă și efectivă în luptele eroice de ieri, pentru consolidarea României de azi.

Kogălniceanu a avut ferichia să apară în viața de stat, tocmai atunci cînd se simția nevoie de o energie creatoare, în epoca dela 1840. Între 1840—1870 îl găsim părtaș la toate operele naționale, culturale și educative.

A fost inițiatorul, îndrumătorul, înjăptuitorul și conducătorul multor inițiative frumoase, de care și-a legat pe veci numele.

Abla întors în țară, din Prusia, unde-și terminase studiile, a fost chemat ca redactor la „Alăuta Romînească“; iar mai apoi îl găsim colaborator și îndrumător la revista „Dacia literară“ și „Propășirea“, organe de luptă pentru promovarea ideii de unitate națională.

Kogălniceanu a fost prin excelență istoric, a fost după cum se exprimă D. Onciul: „cel dintîiu istoric critic ce a cunoscut neamul românesc“.

Ca opere istorice „Kogălniceanu a lăsat „Arhiva Romînească“ — prima publicație de acte și documente — și „Letopisețele țării Moldovei“ (1845—1852).

A rămas memorabil „Cuvîntul de deschidere“ ținut de el cînd a fost numit profesor la Academia Mihăileană din Iași.

Inzestrat cu un deosebit spirit critic a combătut imitațiile și traduceri și a făcut critică națională în slujba stabilirii adevărurilor istorice și împlinirea idealului național.

Are și citeva încercări literare dintre care cele mai de seamă sunt: nuveleta „Iluzii pierdute“, nuvela istorică „Trei zile din viața Moldovei“ și încercarea de roman „Tainile inimii“.

Cînd era director al teatrului național din Iași, a tradus și prelucrat citeva comedii.

În mișcarea dela 1840—1848 Kogălniceanu trece ca îndrumător de seamă și ca promotor de idei.

A jucat un rol însemnat în politica de înfrîngere a României, fiind un democrat convins și sprijinitor al țărănimii. A fost un fanatic luptător pentru țărănimie.

După revoluția dela 1848' exilat în Bucovina, a lansat „Dorin-

țele partidei naționale din Moldova“ supranumită „Evangelia naționalismului“.

În 1849, Kogălniceanu a scos ziarul „Steaua Dunării“ prin care a pregătit sufletele pentru unirea principatelor.

Deputat în divanul ad-hoc din 1857, părtaș al unirii din 1859 — care se datorește în mare măsură lui, — sfetnicul lui Cuza, Kogălniceanu își realizează în parte idealul său „ridicarea țărănimii“. Astfel după lovitură de stat din 1864 secularizează averile mînaștirescilor și împroprietărește pe țărani.

După 1866 pînă în 1891, cînd a murit, n'a mai lucrat; deoarece, odată cu abdicarea lui Cuza a încetat și rolul lui. A lăsat altora locul, mulțumit, că ideile și directivele lui au fost cărările pe care s'a trasat și consolidat România de după 1866.

Academia Romînă păstrează pe Kogălniceanu printre figurile reprezentative ale neamului nostru, ca unul ce a știut să se facă vrednic de a merita titlul de membru al ei.

Istoria, retorica, literatura, publicistica, au deschis cite o pagină pentru el.

Actul de consolidare și unire al României îl cuprinde întîiu pe Kogălniceanu.

A fost un om de valoare care a desfășurat o activitate multilaterală și intensă, pentru care motiv, noi, urmași recunoscători l-am cioplit în piatră, spre a-l vedea totdeauna în drumul nostru spre progres deoarece ne poate fi și acum — de acolo după socul de piatră — provășuitor și îndrumător. I. Lupu-Rișlețu

Cronica noastră

Cronica externă

În Spania, evenimentele încep a se clarifica.

Revoluția stă pironită la porțile Madridului svârcolindu-se în atacuri sângeroase. În schimb tunurile revoluționarilor și aeroplanelor bombardează și incendiază frumoasa capitală a țării. Copii și femei cad victime nenumărate. În ultimul timp au fost, evacuației ce nu pot servi pe front.

Toate în numele naționalismului pe care în Spania vor să-l impună Marocanii!

Barcelona, oraș de pe țărmul Mării, e amenințată de blocada vaselor revoluționare și se așteaptă la un bombardament prăpădător ca și la Madrid.

Germania și Italia au recunoscut guvernul revoluționar înainte ca acesta să fi ajuns stăpân în Spania. Precipitată bunăvoință!

Conceptia dictatorială fascistă, înarmată până în dinți în țările în care s'a instalat — Germania, Italia & Comp. — siluește popoarele chiar în interiorul lor să accepte dictatura prin revoluția, care consumă armătura lor fabricată de mulți ani.

România rămâne în lotul aliaților cari au întregit-o silindu-se să ajungă ritmul înarmării ce li se impun pentru apărarea patrimoniului național.

Evenimentele din Spania sunt preludiul altui măcel european.

— OXXO —

Cronica internă

Se desfășoară normal situația launtrică. Evenimentele externe au potolit pasiunile.

Fiecare grupare politică își vede mai mult de organizarea ei decât de atacul adversarului.

* * *

Reevaluarea aurului B. N. R. a adus un plus de mai multe miliarde cari s'au destinat înarmării, în afara de prevederile bugetare.

* * *

Comisiunea externă a parlamentului, ce era să se țină la 21 Noembrie, s'a amânat până la întoarcerea în țară a ministrului de externe, d-l V. Antonescu.

* * *

D-l V. Antonescu este plecat la Varșovia, în Polonia.

În timp ce ministrul Germaniei, d-l Schacht călătorește în Turcia și se află la Ankara, Ministrul nostru de externe călătorește în Polonia și se află la Varșovia.

Un fel de curtoazie reciprocă, și indirectă!

Germanul printre aliații pactului balcanic; Românul printre vecinii Germaniei.

Se zice că la înapoere d-l Schacht se va opri la București, când d-l V. Antonescu se va fi înapoiat din Polonia.

Desigur că fiecare își va comunica, în deplină cunoștință, impresiile din călătorie!

* * *

S'a semnat contractul de construcție a podului de peste Du-

naire, dintre noi și Iugoslavia. Podul „Regele Carol II-lea se va așeza la Turnu Severin peste podul lui Traian ale cărui urme au rămas să ne spună că acest pod ne trebuie.

Pe lângă punțile diplomatice e bine că am pornit construcția podurilor materiale care fac cu adevărat unirea de teritorii a țării lor aliate.

— OXXO —

Cronica locală

Scolare

Examenul de înaintare la gradul II care urma să înceapă la 1 Decembrie a. c. s'a amânat pentru 14 Decembrie când va începe neapărat.

Dela Bancă

Se reamintește că capitalul băncii este intangibil. Numai în caz de retragere se poate atinge de el.

Plata capitalului la cei retrași se face conform statutului, în timp de 6 luni dela ultimul bilanț și nu dela aprobarea retragerii.

Aceasta însă, numai în caz că s'a împlinit 5 ani dela înscriere.

Dela Asociație

Președintele asociației a intervenit și la B. corp. didactică a învățătorilor ca să accepte participarea la construcția „Casei învățătorilor”.

Culturale

Duminică 22 XI | 1936 a avut loc a doua ședință a „Cercului Cultural Regele Ferdinand I” din Bazargic.

Ședința publică a avut loc între orele 11-13 a. m. în sala cinematografului „Modern” la care a participat un numeros public. Școala Nr. 3 a prezentat publicului un program deosebit și bine pregătit. După ce Pr. B. Zăinescu — președintele cercului, arată în cuvinte destul de simțite, care trebuie, să fie raportul dintre școală și familie, publicul prezent gustă cu multă plăcere frumusețea jocurilor naționale, a corurilor, a exercițiilor ritmice, a poeziilor și a piesei, ceace arată că membrii corpului didactic dela școala Nr. 3 au lucrat cu toată râvnă dascălească.

D-l Revizor școlar, Ilie Nedelcu, în cuvântul de închidere arată care este importanța unei asemenea serbări școlare pentru copii și care trebuie să fie interesul publicului față de asemenea serbări.

Tot D-sa aduce, în numele învățătorilor din Bazargic, vii mulțumiri pentru cei ce au înțeles să participe la o manifestare culturală a școlii.

Ședința intimă a avut loc la șc. Nr. 1 unde s'a ținut o lecție practică din obiectul aritmeticii, la cl. II cu subiectul „scăderea în cercul numerilor 1-80, de d-l Amzaroiu Gh. Gh., Inv. la școala primară Nr. 2.

S'a discutat „Metodica Aritmeticii” care a format subiectul

conferinței ținută de d-l I. Paunescu Inv. la șc. Nr. 1.

D-l Revizor școlar, Ilie Nedelcu, face o serie de comunicări ce privesc întreg corpul didactic al jud. Caliacra.

Astfel D-sa dă citire ordinului prin care onor Ministerul Educației Naționale a fixat data examenului pentru gr. II pe ziua de 1 Decembrie a. c..

Face deasemenea cunoscut sugestiile onor M. E. N. referitoare la sărbătorirea zilei de 1 Decem-

brie care înseamnă traducerea în fapt a aspirațiilor de veacuri ale poporului românesc.

Tot D-sa a adus în discuție la conferința Inspectorilor Generali ai învățământului primar ținută la onor M. E. N. chestiunea orarelor tip.

În legătură cu spiritul solidarității de corp, D-sa a făcut propunerea de a fi ajutați copii orfani, fii de învățători, cari au căzut pe câmpul de onoare în timpul marelui războiu.

Dela Asociația noastră

S'a primit la Asociație 2 cereri că nu se mai dorește a mai face parte din Asociație.

Nu dăm nume de această dată. Ținem însă a încunoștiința că acei ce au făcut aceste cereri au căzut într'un păcat ridicol.

Le punem o întrebare: Vor să rămână numai cu folosul tuturor luptelor noastre de corp?

Și cu consecințele acestora: Mărirea salariului, plata sporului eteroglot, plata restanțelor de salariu, plata gradațiilor și înființarea atâtor posturi în cari s'au numit zecile de mii de colegi șomeri?

Și cu dispoziția de a se asimila ca învățători atâția din cei ce suplăneau de zeci de ani în inv. primar?

Numai organizația noastră în Asociație ne-a produs organizația băncilor învățătoresci, care ne-au salvat pe toți din atâtea greutăți.

Asociația ne-a dat o bibliotecă pentru cultivarea culturală a celor dintre noi cari râvnesc mai departe.

Asociația ne dă casa învățătorilor din capitala județului și căminul de mâine al fiilor noștri.

Asociația a concurat cu toate organele administrativ-școlare și sociale pentru înlăturarea nedreptăților și înlesnirea vieții învățătoresci.

Dacă se mai găsesc colegi și colege cari au rămas insensibili de congresul festiv al Asociației cu M. S. Regele țării, aceia poartă în conștiință o nefericită idee a demnității și prestigiului de învățător.

Stai în loc dacă trebuie să mai privești spre sufletele cari cer bani dela Asociație și dacă nu se satisfac dintr'o lege morală a echității din corp; ei răspund prin a da cerere „că nu dorește a mai fi în Asociație!” Aceștia trebuiesc cercetați dacă nu s'întrați fraudulos între învățători și dacă în profesiunea lor cinstesc corpul sau îl degradează!

Oierii (ciobanii) s'au organizat în Asociație pentru valorificarea drepturilor lor și a muncii lor în concertul celorlalte categorii sociale din statul nostru.

La Caliacra se produc 2 cereri învățătoresci că nu vor să mai rămână în Asociație!

Pentru D-zeul Cineva care n'a produs nimic pentru interesele colectivității învățătoresci să stea

cel puțin în rândurile de luptă, să alinieze acolo un front ca să nu se vadă că suntem răsleți și fără unitate!

Să fim înțeleși: Rostul Asociației trebuie să se extindă — și se va extinde conform statutului — nu numai la apărarea corpului învățătoresc dar și la purificarea, ierarhizarea și valorificarea elementelor sale.

Neorganizați și fără luptă ne întoarcem înapoi cu drepturile și cu prestigiul nostru. Ne ducem la dispreț ce se arunca altădată școlii când ea era apănajul câtorva, iar învățătorul un bucher ce slujea ca să mănânce!

Pipăiți și judecați vremea; judecați împrejurările, oamenii, tendințele și izbucnirile latente din timp.

Azi se cere un conștient întreg, unitar și hotărât.

Îl vom forma și la nevoie corpul întreg îl va impune.

În aceste sentimente, Asociația încunoștiințează cele de mai sus și avizează pe acei ce nu doresc a face parte din Asociație ca să-și trimită cereri fără timbru adresate președintelui — D-lui Eug. Răducu — care știm că va proceda și legal și statutar.

— OXXO —

RARITĂȚI

Cea mai înaltă localitate din lume populată de oameni în mod permanent este „Cata-huazi” la sud de Peru — 5200 m. altitudine.

Patria curcilor este Mexicul, iar a păunului insula Ceylon și India.

Creatorul notelor muzicale este călugărul italian Guido d'Arezzo.

Ura produsă de virtute e o adevărată glorie.

Cicerone

Orice idee ca să reușească are nevoie de sacrificiu; nimel nu țese nepătat din luptele vieții.

Renan

COLȚIȘORUL FEMEII

Viitorul țării îl țese femeia
Carmen Sylva

Femeii îi șade bine să sufere din iubire pentru copii.

Femeia trebuie să fie icoana vie a răbdării și să nu dea pe față păcatele soțului său.

I. Slavici

— OXXO —